

СЕКЦІЯ 4. Безпека, екологічність, соціальна відповідальність сучасного бізнесу в європейському полі цінностей та вимог

Проект співфінансується Європейським Союзом, проте висловлені погляди та думки належать лише авторам цього проекту і не обов'язково відображають погляди Європейського Союзу чи Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури. Ні Європейський Союз, ні грантодавець не можуть нести за них відповідальність.

Фісуненко П. А.
Науковий керівник
Черниш М. О.
Студент

МОНІТОРИНГ РИЗИКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ НА ЗАСАДАХ ПРОЦЕСНОГО УПРАВЛІННЯ

Розвиток підприємств на ринку завжди супроводжується ризиками, які вважаються неодмінною складовою їхньої діяльності. Неможливо повністю усунути ці ризики, оскільки вони є не лише складовою бізнесу, а й невід'ємною частиною об'єктивної реальності. Отже, для досягнення високого рівня конкурентоспроможності, підприємству необхідно систематично враховувати й оцінювати ці ризики.

Сучасні умови ведення бізнесу заохочують підприємства до впровадження новацій. Проте в цьому контексті існує ризик того, що новація може не виправдати очікувань та призвести до непередбачуваних наслідків. У світлі цього, інноваційність у ринковій економіці є суттєвим чинником підвищення конкурентоспроможності підприємств, але одночасно, це також створює ризики для суб'єктів господарювання, які прагнуть утримати тверді позиції на ринку через впровадження різноманітних нововведень.

Розвиток підприємства, зорієнтований на потреби споживачів, характеризується використанням передових технологій, переходом до випуску високотехнологічної продукції та вдосконаленням організаційних та управлінських рішень в інноваційній діяльності. Проте, наслідки інновацій можуть бути не лише корисними, але й неочікувано негативними. Враховуючи ризики, які супроводжують

інновації, в умовах інноваційного розвитку необхідно очікувати помітного збільшення ризиків.

Бізнес-процеси розвитку спрямовані на отримання вигод у довгостроковій перспективі, забезпечують розвиток чи удосконалення діяльності компанії. Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємства є основою його розвитку, проте важливо зазначити, що будь-який розвиток, особливо інноваційний, є спекулятивною ризиковою категорією. Уміння оцінювати та управляти ризиком стає ключовим для підприємця-інноватора, оскільки для виживання на ринку необхідно систематично впроваджувати технічні новації та ризиковано наважуватись на радикальні зміни, що збільшує загальний ризик у бізнесі.

В рамках управління ризиками розвитку підприємства на інноваційних основах, виокремлюються найпоширеніші ризики у цьому процесі. До них відносяться:

1. Ризик невдачі вибору інноваційного проекту та його ідеї.
2. Ризик нестачі фінансування для успішної реалізації інноваційних проектів.
3. Маркетингові ризики, пов'язані з недооцінкою або неправильним розумінням ринкових тенденцій.
4. Ризики порушення господарських договорів або контрактів.
5. Ризик посилення конкуренції через впровадження аналогічних інноваційних рішень іншими учасниками ринку.
6. Неадекватне кадрове забезпечення для успішної реалізації інновацій.
7. Ризики, пов'язані з правами власності на інноваційний продукт.

Ефективне керування ризиками розвитку підприємства вимагає впровадження системи ризик-менеджменту. Це комплекс заходів, що базується на принципах, методах та інструментах прийняття управлінських рішень з урахуванням критеріїв ефективності. Такий підхід дозволяє знизити вплив зовнішнього та внутрішнього середовища на інноваційну діяльність, збільшити ефективність реалізації інноваційних проектів та зменшити ризики досягнення цілей інноваційного розвитку.

Процес управління ризиками включає наступні етапи:

1. Взаємодія і консультування з зовнішніми та внутрішніми учасниками інноваційного процесу на кожній стадії ризик-менеджменту.
2. Визначення контексту ризик-менеджменту, врахування зовнішніх та внутрішніх параметрів середовища та ризиків.
3. Ідентифікація потенційних ризиків для успішної інноваційної діяльності.
4. Аналіз ризиків, включаючи визначення наслідків, імовірності виникнення та причини ризикових ситуацій.
5. Оцінка ризиків якісно та кількісно з використанням відповідних інструментів аналізу.
6. Прийняття та реалізація ризикових рішень для попередження чи реагування на загрози.
7. Моніторинг ризиків з метою своєчасного виявлення сигналів виникнення ризикових ситуацій та прийняття відповідних заходів.

Оцінювання ризику в інноваційному бізнесі має ключове значення, визначаючи співвідношення між рівнем ризику та можливими результатами. Вміння оцінювати та управляти ризиками є критичним для підприємства, яке працює у сфері інноваційного розвитку

Ретельний аналіз ризиків в інноваційній сфері виявив ключові моменти, які вимагають уваги та вчасного управління. Виявлення й ідентифікація потенційних загроз є важливим етапом у плануванні та підготовці до вирішення можливих проблем.

Успішне управління ризиками в інноваційних проектах базується на якісному аналізі наслідків та ймовірності їх виникнення. Використання якісних та кількісних методів дозволяє більш ефективно управляти ризиками та забезпечити стабільність інноваційних процесів.

Необхідність взаємодії та консультування з різними учасниками процесу інновацій визначає важливість урахування різних точок зору. Це сприяє більш об'єктивному та комплексному управлінню ризиками.

Постійний моніторинг та оцінка ризиків під час інноваційних дій є ключовим для вчасного реагування на можливі небезпеки та

зміни в середовищі. Це дозволяє вживати необхідні заходи для мінімізації впливу ризиків на інноваційну діяльність.

Оцінка ризику в інноваційному бізнесі є ключовим фактором для передбачення та управління можливими втратами. Управління ризиками виявляється невід'ємною частиною успішної роботи підприємств, які займаються розвитком та впровадженням новаторських рішень.

Список використаної літератури:

1. Азаренкова Г. М. Аналіз моделювання і управління ризиком (в схемах та прикладах). Львів: Новий світ, 2011. 240 с.
2. Донець Л. Економічні ризики та методи їх вимірювання. Київ: Центр навч. літ., 2006. 312 с.
3. Старостіна А., Кравченко В. Ризик-менеджмент: теорія та практика. Київ: Політехніка, 2004. 200 с.